

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-5116/2025-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Maja Bilandžić, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja 1. SAVIA SISAK d.o.o., OIB: 55208846738, Sisak, Mihanovićeve obala 33 i 2. ZORANA KOVAČA, OIB: 65318099884, Sisak, Mihanovićeve obala 33, koje zastupa punomoćnik Željko Damjanac, odvjetnik u Požegi, protiv protivnika osiguranja VIDAR j.d.o.o., OIB: 24822382802, Sisak, Lađarska ulica 28D, kojeg zastupa direktor Vjenceslav Popović, OIB 8158507163, Buševac, Sisačka ulica 63, radi osiguranja nenovčane tražbine određivanjem privremene mjere, odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-142/2025 od 14. studenog 2025., 25. veljače 2026.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba predlagatelja osiguranja i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-142/2025 od 14. studenog 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-142/2025 od 14. studenog 2025. odbijen je kao neosnovan prijedlog predlagatelja osiguranja za određivanjem privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja koji glasi:

„I. Zabranjuje se protivniku osiguranja VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802 da poduzme bilo koju radnju usmjerenu na raspolaganje bjanko zadužnicama izdanim od strane predlagatelja osiguranja SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 55208846738 i to: zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivica Kraljičkovića broj OV-15498/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna, zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivica Kraljičković broj OV-15499/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna, zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivica Kraljičković broj OV-15500/07 od 3. srpnja 2007. na iznos od 1.000.000,00 kuna, na način da mu se zabranjuje temeljem njih zahtijevati ovršne sudske ili postupke izravne naplate pred Financijskom agencijom.

II. Zabranjuje se protivniku osiguranja VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802 da poduzme bilo koju radnju usmjerenu na raspolaganje bjanko zadužnicama izdanim od strane predlagatelja osiguranja ZORANA KOVAČA, Sisak, Mihanovićeve obala 33, OIB: 65318099884 i to: zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivica Kraljičkovića broj OV-10305/10 od 29. prosinca 2010. na iznos od 1.000.000,00 kuna i zadužnice ovjerene od strane javnog bilježnika Ivica Kraljičkovića broj OV-10306/10 od 29. prosinca 2010. na iznos od 1.000.000,00

kuna, na način da mu se zabranjuje temeljem njih zahtijevati i provoditi ovršne sudske ili postupke izravne naplate pred Financijskom agencijom.

III. Rješenje o određivanju privremene mjere dostavlja se na provedbu Financijskoj agenciji te joj se nalaže da u Jedinственном registru računa predlagatelja osiguranja stavi zabrane raspolaganja naplatom bjanko zadužnica navedenih pod točkom I. i II. izreke ovog rješenja.

IV. Privremena mjera ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-2483/2025.

V. Nalaže se protivniku osiguranja VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802 nakaditi predlagatelju osiguranja SAVIA SISAK d.o.o., Sisak, Mihanovićeva obala 33, OIB: 55208846738 platiti polovinu ukupno određenih troškova ovog postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o osiguranju do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

VI. Nalaže se protivniku osiguranja VIDAR j.d.o.o., Sisak, Lađarska ulica 28D, OIB: 24822382802 nakaditi predlagatelju osiguranja ZORANU KOVAČU, Sisak, Mihanovićeva obala 33, OIB: 65318099884 polovinu od ukupno određenih troškove postupka osiguranja sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja rješenja o osiguranju do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.“

2. Predlagatelji osiguranja podnose žalbu zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu rješenje preinačiti podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U obrazloženju žalbe ističu da su prijedlog za određivanje privremene mjere podnijeli nakon podnošenja tužbe protiv protivnika osiguranja, kojom traže ne samo utvrđenje prestanka tražbine, već i izdavanje ovjerene potvrde o prestanku duga te povrat bjanko zadužnica. Te zadužnice su, prema navodima, ostale kod protivnika osiguranja iako je tražbina prestala ispunjenjem. U prilog vjerojatnosti prestanka tražbine predlagatelji osiguranja navode da su priložili javne isprave iz kojih proizlazi da je dug u cijelosti podmiren, što im daje pravo tražiti povrat zadužnica i potvrdu o prestanku duga, a unatoč tome protivnik osiguranja nastavlja prisilnu naplatu i odbija povrat zadužnica i izdavanje potvrde. Ističu da prvostupanjski sud zanemaruje te činjenice i pogrešno tvrdi da im ne prijeti šteta, iako su dvije zadužnice već naplaćene, a protivnik osiguranja traži naplatu i ostalih, bez pravnog temelja pa je očito da traži dvostruku naplatu istog duga. Dakle, žalitelji ističu da protivnik osiguranja vrši dvostruku naplatu, a jedini prihod ostvaruje upravo po osnovi tih zadužnica, zbog čega postoji ozbiljna prijetnja blokade njegovih računa i otvaranja stečaja, čime, smatraju, da su ispunjeni svi uvjeti za izdavanje privremene mjere. Traže trošak žalbenog postupka u iznosu od 1.375,00 €.

3. U odgovoru na žalbu protivnik osiguranja predlaže ovom sudu da odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsko rješenje.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijano rješenje ispitano je u skladu s odredbama čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 78/15, 29/18, 70/19, 80/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

6. S obzirom na opširnost i iscrpnost podnesaka stranaka – predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja – te radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, ovaj drugostupanjski sud u cijelosti upućuje na točke 3. do 15. obrazloženja pobijanog rješenja.

7. Iz podataka u spisu proizlazi da su predlagatelji osiguranja kao tužitelji 29. listopada 2025. podnijeli tužbu protiv protivnika osiguranja kao tuženika kojom traže utvrđenje da ne postoji novčana tražbina tuženika (protivnika osiguranja) prema tužiteljima (predlagateljima osiguranja) temeljem predmetnih zadužnica te stoga ujedno traže i povrat tih zadužnica (list 5. – 6. spisa). Povodom te tužbe vodi se postupak poslovni broj P-2483/2025, a kako su predlagatelji osiguranja u istom tom predmetu 30. listopada 2025. podnijeli i prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine, o tom prijedlogu se odlučuje u ovom predmetnom postupku. Napominje se da predlagatelji osiguranja imaju pravo podnijeti prijedlog za određivanje privremene mjere i nakon podnošenja tužbenog zahtjeva, sukladno odredbi čl. 341. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24; dalje: OZ).

8. Dakle, prvostupanjski je sud najprije utvrdio da je rješenjem poslovni broj Ovr-37/2024 od 13. ožujka 2024. naloženo protivniku osiguranja da predmetne zadužnice preda predlagateljima osiguranja. Prvostupanjski sud je napomenuo da je tim rješenjem protivniku osiguranja zabranjeno bilo kakvo raspolaganje navedenim zadužnicama, kao i poduzimanje radnji usmjerenih na njihovu naplatu. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1342/2024 od 15. travnja 2024. u predmetnom je dijelu potvrđeno prvostupanjsko rješenje.

9. Nadalje, prvostupanjski je sud utvrdio da je i presudom poslovni broj P-369/24 od 4. listopada 2024. tuženiku naloženo vratiti predmetne zadužnice tužiteljima, ali da je presudom ovog suda poslovni broj PŽ-4427/2024-3 od 24. rujna 2025., preinačena navedena prvostupanjska presuda te je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se tuženiku nalaže zadužnice predati u posjed tužiteljima.

10. Kako je navedenim rješenjem od 13. ožujka 2024. određeno da privremena mjera određena tim rješenjem ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se vodio pod naprijed navedenim poslovnim brojem P-369/2024, dakle do 24. rujna 2025., proizlazi da je razdoblje za koje je određena privremena mjera proteklo. Stoga je prvostupanjski sud na prijedlog

protivnika osiguranja u navedenom postupku poslovni broj 37/2024 obustavio postupak i ukinuo sve provedene radnje.

11. Slijedom svega navedenog, i ovaj sud ocjenjuje da je pravilno prvostupanjski sud postupio kada je odbio prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine. Naime, u konkretnom slučaju je donesena pravomoćna presuda kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za povrat zadužnica, a privremena mjera je određena do pravomoćnog okončanja postupka, a nakon isteka tog razdoblja privremena mjera prestaje važiti. Sukladno odredbi čl. 353. st. 1. OZ-a, sud će na prijedlog protivnika osiguranja obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo (što je prvostupanjski sud i napravio u postupku poslovni broj Ovr-37/24). Dakle, nakon pravomoćne odluke koja se odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, nema potrebe za daljnjim ispitivanjem pretpostavki za određivanje privremene mjere iz čl. 346. OZ-a, jer je svrha privremene mjere prestala.

12. Ili drugim riječima, pretpostavke za određivanje privremene mjere iz odredbe čl. 346. OZ-a primjenjuju se u fazi kada se mjera određuje radi osiguranja tražbine tijekom trajanja postupka, ali nakon pravomoćnog okončanja postupka i odbijanja tužbenog zahtjeva, te isteka vremena za koje je mjera određena, nema pravnog osnova za njihovo ponovno ispitivanje.

13. Uzgredno se napominje da predlagatelji osiguranja u konkretnom slučaju nisu učinili vjerojatnim ni zakonske pretpostavke propisane odredbom čl. 346. st. 1. OZ-a. Naime, predlagatelji su tvrdili da je tražbina prestala ispunjenjem i da protivnik osiguranja ne vraća predmetne zadužnice niti izdaje potvrdu o prestanku duga i da zato imaju pravo na osiguranje tražbine radi povrata zadužnica i potvrde o istom. Međutim, predlagatelji nisu učinili vjerojatnim postojanje tražbine koja bi se mogla osigurati privremenom mjerom. Također, predlagatelji nisu dokazali opasnost da bi bez privremene mjere protivnik osiguranja mogao znatno otežati ostvarenje tražbine niti je utvrđena prijetnja nenadoknadive štete. Financijski izvještaji protivnika osiguranja ukazuju na uredno poslovanje bez znakova ugroženosti solventnosti, čime se dodatno umanjuje opravdanost tvrdnji predlagatelja osiguranja o prijetnji štetom.

14. Slijedom svega navedenog, ovaj je sud, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a, žalbu predlagatelja osiguranja odbio i odlučio kao u izreci rješenja.

Zagreb, 25. veljače 2026.

Sudac
Maja Bilandžić

MAJA BILANDŽIĆ

Elektronički potpisano: 27.02.2026T17:10:17 (UTC:2026-02-27T16:10:17Z)

Provjera: <https://epotpls.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 0d751bbe-f51d-4060-b160-1b5dcd83e

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

